

[Poul Møller.]

parti, som er medlem af en regering, går imod et regeringsforslag så klart og utvetydigt, som det ærede medlem gjorde det. Det giver os anledning til at spørge, ikke alene det ærede medlem, men også det ærede medlems partis repræsentanter i regeringen, retsforbundets ministre, om de har taget et særstandpunkt i regeringen, om de dækker retsforbundets ordfører i denne sag. Hvis det er tilfældet, tror jeg, det er en af de første gange i vor parlamentariske historie, at der fremsættes et regeringsforslag, som ikke er dækket af samtlige medlemmer af den pågældende regering. Selv under krigstidens og efterkrigstidens samlingsregeringer holdt man fast ved det synspunkt, at et lovforslag dækkedes af hele ministeriet, alle dets medlemmer, og det er for så vidt ganske interessant, hvis der her er sket en ændring. Jeg skal ikke komme med kommentarer dertil, men det er i hvert fald interessant, og det kunne have vor interesse at få oplyst, om retsforbundets ordfører her dækkes af retsforbundets ministre. I så fald forstår jeg, at man er kommet et skridt frem på vejen til en frit lejde-politik.

I øvrigt er ministre jo andet end administrationschefer, og det er vel derfor, man har haft den ældgamle skik, at ministeriet måtte optræde samlet i lovgivningsanliggender over for folkerepresentationen. Ministeriets medlemmer er også medlemmer af statsrådet, og statsrådet er ikke blot en fiktion; dér drøftes rigets anliggender, og intet lovforslag kan fremsættes, uden at det er billigt i statsrådet. Derfor vil jeg gerne føje et spørgsmål til, nemlig dette, om disse tre ministre som medlemmer af statsrådet, som kronens nærmeste rådgivere, i statsrådet har frarådet fremsættelsen af dette lovforslag, eller om de ved passivitet har ladet kronen få det indtryk, at der var almindelig tilslutning i regeringen til dette lovforslag. Jeg skal ikke kommentere det, jeg vil blot have det at vide, fordi det er første gang, i hvert fald i mange år, vi står over for et sådant tilfælde, og det er af interesse at vide, om vi her nærmer os nye parlamentariske tilstande. Jeg ønsker altså at få oplyst, om ministrene i statsrådet har drøftet denne sag og underrettet kronen om, at tre af dens rådgivere ikke har kunnet billige lovforslagets fremsættelse.

Niels Andersen: Det ærede medlem hr. Axel Kristensen fremkom i sine bemærkninger til retsforbundet med den betragtning, at inflationen skyldes, at opsparingen har været så ringe. I den betragtning er jeg helt enig med det ærede medlem; den gjorde jeg mig for så vidt også til talsmand for i mit første indlæg. Det var derfor, jeg sagde, at det var lykkeligt, at der nu var ved at være en stabilisering over dansk økonomi, og det viser sig, at udviklingen har ført os frem til, at inflationen faktisk er standset i øjeblikket. Jeg opfordrede bl. a. det ærede medlem hr. Axel Kristensen til at medvirke til, at denne inflationsstandsning kunne opretholdes; jeg er nemlig ganske overbevist om, at det ville være et langt, langt stærkere incitament til opsparing end aldrig så mange præmieordninger i lovgivningen.

I samme forbindelse sagde det ærede medlem hr. Axel Kristensen, at retsforbundets betragtninger var fuldkommen blottet for rimelig hensyntagen til de faktiske forhold. Jeg mener imidlertid, at de betragtninger, som jeg har fremført, i allerhøjeste grad er realitetsbetonede og har bund i den øjeblikkelige økonomiske tilstand.

Det ærede medlem hr. Poul Møller var inde på betragtninger over, at retsforbundet skiftede anskuelser, og gav udtryk for forbavelse over, at jeg klart og tydeligt havde sagt, hvad retsforbundet ville i denne sag. Jeg mener, man altid har en vis pligt til klart og tydeligt at sige, hvilket standpunkt man indtager til de foreliggende lovforslag, og jeg kan i denne forbindelse nævne, for at der ikke skal være nogen tvivl, at retsforbundets ministre er helt enige i de synspunkter, jeg har fremført. Om dette skulle betyde afløsning af en hidtidig parlamentarisk praksis, ved jeg ikke; jeg ved ikke, om det har så overordentlig stor betydning, men det skal jeg undlade at komme nærmere ind på. Jeg gør opmærksom på, at forudsætningen for denne lovgivning for så vidt er nedfældet i den regeringserklæring, som dannede grundlaget for samarbejdet mellem de tre partier; heri står, at den gældende ordning med præmiering af opsparing skal afløses af en ordning med et tilsvarende formål. Det er for så vidt det standpunkt, vi står fast på. Regeringen har altså ønsket at forlænge denne lov for 1 år, men det må understreges klart og tydeligt, at der her er